

CHEMISCH WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE NEDERLANDSE CHEMISCHE VERENIGING

INHOUD

	Bladz.		Bladz.
Verhandelingen, Overzichten, Verslagen.	505	Verenigingsnieuws	514
Ir. H. J. Rijks, Afscheid van Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.		Mededelingen van het Secretariaat. — 110e Algemene Vergadering. — Examens voor Analyst.	
Dr. H. W. Berkhout en G. H. Jongen, Over de bepaling van cobalt als nitroso-r-zoutverbinding zonder en met chromatograferen.		Mededelingen van verschillende aard	516
Octrooien.	509	Wij ontvingen.	516
Openbaar gemaakte octrooiaanvragen per 15 Mei 1953.		Vraag en Aanbod.	516
Boekbesprekingen.	511	Aangeboden betrekkingen.	516
Allerlei nieuws op chemisch en aanverwant gebied.	513	Gevraagde betrekkingen.	516
Personalia.	514	Agenda van Vergaderingen.	516

Verhandelingen, Overzichten, Verslagen

0.61.75 „F. E. C. Scheffer”

Afscheid van Prof. Dr. F. E. C. Scheffer

Het was een bonte schare van vele honderden leerlingen, oud-leerlingen en vrienden, die zich op Vrijdag 26 Juli j.l. naar de grote collegezaal van het Scheikundig Laboratorium aan de Julianalaan te Delft hadden begeven om aanwezig te zijn bij het laatste college, dat Professor Dr. F. E. C. Scheffer als hoogleraar aan de Technische Hogeschool zou geven.

Wellicht hebben sommigen gedacht dat Prof. Scheffer zijn gehoor nog eens bezig zou houden met moeilijke vraagstukken uit de fasenleer; anderen zullen zich de magistrale rede van 8 Januari van dit jaar ter gelegenheid van de Dies van de T.H. herinnerend en dus met belangstelling hebben uitgezien naar wat het thema van dit afscheidscollege zou zijn.

Prof. Scheffer heeft ons allen verrast en is ook daarin weer sterk zich zelf geweest: een gewoon onderwerp uit de praktijk van zijn werk, waarin hij als adviseur bij het oplossen van een industrieel geschil reeds lang geleden werd betrokken.

Maar hoe hebben alle aanwezigen genoten van de wijze, waarop hij dit gehele probleem stelde, de oplossing weer voor ons liet groeien en hoe zeer kwam daarbij zijn voortreffelijke, systematische en nuchter werkende wijze van onderzoek naar voren!

Zo sprak hij zijn vrienden en leerlingen toe, goedmoedelijk en rustig, met veel humoristische opmerkingen, alles op een wijze, die hemzelf opnieuw kenmerkte en de eenvoud van zijn persoon des te duidelijker deed uitkomen.

Is het niet begrijpelijk, dat in deze atmosfeer de volgende toespraken werden gekenmerkt door harte-lijkheid en getuigenis moesten afleggen van grote waardering voor alle gaven van hoofd en hart van de scheidende hoogleraar?

Prof. Dr. W. G. Burgers sprak namens de afdeling

Scheikundige Technologie, de heer J. W. v. d. Ende namens de personeelsvereniging, de heer C. H. Dorgelo als voorzitter van het Technologisch Gezelschap, de heer Ir. J. H. Vermeulen namens de oud-leerlingen en tenslotte Prof. Dr. G. Meyer als vriend en collega.

Wat in alle toespraken naar voren kwam was een herhaalde onderstreping van de wijze waarop Prof. Scheffer zijn taak als hoogleraar gedurende de lange periode van meer dan 35 jaar heeft opgevat en uitgeoefend.

Was de heer Vermeulen zich bewust, dat hij in zijn toespraak, waarin hij Prof. Scheffer als vorser en paedagoog tekende, een nieuwe formulering gaf van artikel 1 van de oude Hoger Onderwijswet, waarin naast zelfstandige beoefening der wetenschap, vorming en voorbereiding van studenten voor maatschappelijke functies als taak wordt gesteld?

Is het niet opmerkelijk dat iedere spreker Prof. Scheffer schetste als een man, die in de ontvankelijke leeftijdsperiode van jonge studenten in sterke mate heeft bijgedragen aan karaktervorming en aan ontwikkeling van de persoonlijkheid? Hebben niet veel ouderen, die hun studententijd al tientallen jaren achter de rug hebben, zich dankbaar gerealiseerd hoe veel Prof. Scheffer ook lang na hun afstuderen voor hen heeft betekend?

Niemand zal ontkennen, dat met Prof. Scheffer een zeer markante persoonlijkheid het Hoger Onderwijs gaat verlaten. Markant ook in die zin, dat hij school heeft gemaakt. Dat de bezoekers van heinde en ver uit Nederland gekomen waren om dit college bij te wonen, zegt genoeg.

Het onderwijs in het vak, dat Prof. Scheffer het meest na aan het hart lag, de fasenleer, lijdt bij het vertrek van Prof. Scheffer een gevoelig verlies. Er

was echter een verblijdende mededeling van Ir. *Vermeulen*: namens een aantal industrieën kondigde hij de stichting van een fonds — „Het Schefferfonds” genaamd — aan, bedoeld om a.s. of jonge ingenieurs in de gelegenheid te stellen onderwerpen uit de phasenleer te bewerken *).

Het behoeft geen verbazing te wekken, dat alle sprekers de uiting van hun dankbaarheid vergezeld deden gaan van geschenken en blijvende herinneringen en het zal onze lezers evenmin bevreemden, dat onder deze cadeaux een groot album met foto's, namen en functies van bijna alle oud-leerlingen en van hen, die tijdens hun studie of in hun werkring in nauw contact met Prof. *Scheffer* zijn geweest — zoals Prof. *Scheffer* zelf zei — een éérste plaats innam.

Prof. *Scheffer* heeft zijn gehoor nog enige tijd bezig gehouden met zorgvuldige beantwoording van al het gesprokene, daarbij de snikhete atmosfeer negerend.

Geen der aanwezigen viel het wachten tijdens de receptie, die meer dan twee uur duurde, zwaar, want telkens ontdekte men bekenden of bekenden van bekenden.

De receptie: een ongewoon beeld. Men kreeg nauwelijks kans om een persoonlijk woord uit te spreken, maar Prof. *Scheffer* zag kans om ieder nog een persoonlijk woord mede te geven.

H. J. Rijks.

*) Binnenkort zullen over deze stichting stellig nadere mededelingen in dit blad worden gepubliceerd.